

Sr. Alcalde, Regidores, regidors, públic...

Se m'ha encomanat des de l'ateneu Baula acompanyar de reflexió una moció, que segons m'han informat, vostès ja en disposen, en defensa de l'escola catalana, una moció que pretén mostrar opinió i demana posicionament, arrel de fets ocorreguts en el nostre país en els darrers temps.

He de dir que en aquests moments, personalment em sento ambivalent. Em complau estar en aquest espai, on es prenen les decisions importants de la meua ciutat, defensant allò que penso i crec. Em complau també molt que l'educació interessi tant a la ciutadania, baula i les entitats que donen suport a la moció la representen. A la vegada, però, m'entristeix el fer-ho, perquè..., en la meua joventut i durant alguns anys, en l'inici de la meua vida professional ja vaig defensar, en el marc d'una situació política suposadament molt distinta, ja vaig defensar alguns punts que consten en aquesta moció que presentem. Des dels MRPC, amb l'acompanyament d'excel·lents pedagogues, com ho era Mata Mata, ens trobàvem en la seva masia de Saifores i definíem i lluitàvem per una escola pública catalana, de qualitat, plural, laica i gratuïta. El sistema educatiu que va sorgir de tots aquells debats és el que ha estat funcionant prou bé durant les consegüents dècades en democràcia. No havia imaginat mai que ho hauria de tornar a defensar.

Des del meu punt de vista, el millor que li pot passar a un infant durant el seu desenvolupament fins a l'adultesa, és que es vagi trobant amb persones el més diverses possibles, amb mirades plurals, diferents creences, cultures...que li aportaran vivències i opinions molt diverses, de vegades contradictòries, de vegades confoses. L'esperit inquiet, curiós, de totes les criatures el portarà a fer-se preguntes, a fer preguntes, a voler saber. És aquí quan els adults que l'acompanyen tenen un paper fonamental. La família en primer lloc, i per damunt de tot, li aportarà els seus valors i les seves creences. Per altra banda els professionals l'ajudaran a construir la seva personalitat en comunitat, amb els valors també necessaris per conuiu en relació amb els altres i desenvolupar un esperit crític que l'ha de portar a prendre decisions pròpies, compartides amb la família segons l'edat. Per tant els professionals l'ajudaran a créixer, que és el que pertoca, tant en coneixements, com en les formes d'accedir-hi, també en construir relacions sanes i obertes, enriquidores, tan importants per ser feliç, que també és el que pertoca.

Això és el millor que li pot passar a un infant durant la seva escolaritat, i que ningú dubti, que l'escola pública catalana dona l'oportunitat per a que així sigui.

Algú hi veuria adoctrinament en el que exposo?

Adoctrinament seria, entenc jo, privar de les possibilitats que he exposat per oferir una sola manera de veure el món i fer-ho repetidament un any i un altre i un altre, amb professorat entrenat per fer-ho i amb intenció. Aleshores podem parlar d'adoctrinament. Obvio ara entrar a analitzar si això ho podríem trobar en algun centre educatiu de Catalunya, en tot cas públic no seria.

Doncs està clar per a mi que l'escola pública no adoctrina i no em refereixo sols als docents perquè qui educa és tota la comunitat educativa, un monitor de menjador, una vetlladora, una tècnica, no tan sols els docents han de poder tenir converses amb els infants i adolescents sobre les qüestions que són d'actualitat. A més infants i adolescents capten d'una forma o d'una altra el que vivim les persones adultes, de vegades simplement a través de l'abraçada que els hi fem, transmetem alegria, preocupació, dolor..., ens senten conversar, veuen televisió... Si pregunten se'ls ha de contestar i als més grans fins i tot suscitar l'interès per fer-se preguntes.

Cap mestre, mestra, professor o professora ha de ser qüestionat per tractar lliurement i amb obertura de mirada el que ens passa al món, més proper o més llunyà. No anem a perdre ara el que anomenem la llibertat de càtedra, una mica mica antiga, entenc jo, de dir llibertat d'expressió i de pensament.

En relació al currículum, que s'està qüestionant tant, quin problema hi ha? A les escoles i instituts es va fent el que toca, per sort de forma diversificada. No tots els centres ordenen i distribueixen els currículums de la mateixa forma, ni apliquen les mateixes metodologies, ni les mateixes estratègies, aquesta és la riquesa, que no hi hagi un sol patró encarcarat.

I es va fent camí. Els infants i adolescents van progressant, crec que aquesta és la màxima de qualsevol professional de l'educació, que cada alumne, cada, estic dient, progressi. Que puguin assolir les capacitats i les competències que marquen els currículums. I això és el que es fa. Punt. Què es pot qüestionar a docents que fan aquesta feina? Hem d'anar a mirar si es fan cinc minuts més de català que de castellà? (d'això ja se'n cuida la inspecció que sovint ve amb la calculadora a la butxaca), quan de vegades amb les llengües es treballen estructures comunes i els temps es superposen, quan s'intenta que aprenguin el major nombre de llengües possibles...Sincerament no comprenc quins recels hi ha en tot això. Precisament és a través de les llengües que treballem amb infants i famílies, també amb les famílies, si, de les escoles multiculturals, les llengües són una eina d'immersió al país que han vingut a viure

L'escola catalana volem que treballi per una societat més cohesionada, democràtica i lliure i jo crec que mestres i docents en general ho intentem tan com podem. Però també és honest dir que encara tenim mancances, tenim encara molts temes per resoldre i personalment puc afirmar que a Lleida els tenim. No estem resolent la injustícia que comporta l'existència de la segregació escolar, no l'estem resolent, i a la nostra ciutat tenim escoles gueto i no hi haurien de ser. És urgent que com a societat ens hi posem seriosament. Però és aquest un tema prou complex com per no abordar-lo ara de passada. M'ofereixo a debatre'l amb qui hi tingui interès.

Per tant, i per acabar, deixem que l'escola catalana vagi fent la seva feina, que continuï oberta a reclamar a les administracions les propostes de millora que es vagin observant per continuar avançant sempre, avançant sense parar. Que els equips docents puguin actuar amb llibertat, que les famílies s'impliquin al màxim en els projectes dels centres, així com la resta de la comunitat. Necessitem una comunitat disposada i a la vegada crítica, aportant cadascú el millor que té per a l'educació dels infants i adolescents de Lleida.

Sr. Alcalde, regidores i regidors l'ateneu Baula presenta aquesta moció, recolzada per moltes persones, de moment quasi 800 per 60 entitats, col·lectius i AMPAs i per mi mateixa.

Demano en nom de totes elles, que hi doneu suport públic.

Gràcies.

Punts de la MOCIÓ: En defensa de l'escola pública catalana.

Primer.- Que l'Ajuntament de Lleida doni suport públic a tot el col·lectiu de mestres i docents de Catalunya, des de llars d'infants fins a la universitat, i en especial a aquelles persones denunciades de manera injusta.

Segon.- Que l'Ajuntament de Lleida emeti un comunicat públic de suport a l'Escola Catalana davant els atacs soferts en les darrers setmanes, destacant el valor de l'escola catalana com a eina clau per a la cohesió social, la igualtat d'oportunitats i la qualitat educativa, i que posi en valor l'alt nivell d'aprenentatge de les llengües.

Tercer.- Defensar la llibertat de càtedra de tots els professionals del món educatiu, dret fonamental reconegut i protegit per l'article 20 de la Constitució Espanyola.

Quart.- Rebutjar de forma ferma la possible aplicació de l'article 155 en matèria educativa.

Cinqué.- Comunicar els acords d'aquesta moció als sindicats amb presència a Ensenyament (USTEC, CGT, CCOO, UGT), a la Federació d'Associacions de Mares i Pares de Catalunya (Fapac), a l'Associació d'Inspectors d'Educació de Catalunya (AIEC) i a la Marea Groga de Catalunya, Conselleria d'Ensenyament, Parlament, Consell Escolar de Catalunya, i Sindicats en general.